वशिष्ठं च समाङ्क्य मतिमेतां न्यवेदयत्। **त्रशकामेतदित्युक्तो वशिष्ठेन च धीमता ॥ १ ॥** प्रत्याख्यातो वशिष्ठेन स ययौ दत्तिणां दिशं । वशिष्ठशतपुत्रेस्तु यत्र तैस्तप्यते तपः ॥ १०॥ त्रिशङ्कर्य पुत्राणां वशिष्ठस्य शतं तु तत्। ददर्श दीर्घतपसां तप्यतां तप उत्तमं ॥११॥ सोऽभिवाघाञ्जलिं कृता तानुवाच तपोधनान्। कुशलं चाव्ययं चेव पृष्टा चेताननामयं ।। १२।। **ब्रब्रवीत् सुमकातेता गुरुपुत्रान् नराधिपः ।** प्रत्याच्यातो वशिष्ठेन ऋिया किञ्चिदवाञ्चुखः ॥ १३॥ शरणं वः प्रपन्नोऽहं शर्णयः शर्णप्रदान् । त्रातुमर्रुष मां सर्वे प्रपन्नं शर्णागतं ॥ १८॥ प्रत्याख्यातोऽस्मि गुरुणा वशिष्ठेन महात्मना । यष्टुकामो मक्रायज्ञं तद्नुज्ञातुमर्क्षय ।। १५।। गुरुपुत्रानकं सर्वान् पुरस्कृत्य पुरोधसः। शिर्सा प्रणतो भूवा याचे वस्तपिस स्थितान् ॥ १६॥ ते मां भवन्तः सिद्धार्थं याजयनु समाहिताः । सशरीरो यथा स्वर्ग यज्ञेन समवाष्ट्रयां ।। १७।। प्रत्याख्यातो वशिष्ठेन गतिमन्यां तपोधनाः । गुरुपुत्रानृते सर्वान् नाहं पश्यामि तत्वतः ॥ १६॥